

v en s k a, prav enaka talijanski! Ni čuda, da so mu donéli gromoviti slava-klici. Po pevskem delu je sledila burka „Na mostu“, ki se je tako izvrstno vršila, da smeh ni prenehal do zadnjega. Če gré gospodom velika hvala, gré še večja gospodičinama, ki ste zavoljo nekega naključka še le popoldne prevzele svoji nalogi. V gospodičini Šventnerjevi („Alenčiki“) je čitalnica dobila novo in to prav izvrstno moč. Dramatično naše društvo se more res ponašati s to prvo svojo produkcijo.

— Dobro došel nam je dopis „iz Ljubljane“ v 246. listu „Triesterice“, ki oskrunja stoletnico kmetijske družbe krajnske in svoj žolc razliva čez vse, kar se je v slovesnem zboru godilo. Dobro došel! pravimo, nam je ta dopis — pravi odmév (echo) iz nekdanjega deželnega zbora — da ces. namestnik, deželni glavar in knezoškof, ki so bili pričujoči v zboru in so sami slišali in videli, kako dostojno in častito se je od konca do kraja vse vršilo, zdaj sami vidijo, kdo z zvižajami in lažmi **draži**, kdo **razdira**, kdo **kalí mir pri nas**, in da po tem dopisu lahko sodijo, kakošne baže so oni ljudje, ki pisarijo po „Triesterici“, „Tagespošti“ in dunajskih „Pressah“.

— (Iz ljubljanske čitalnice.) Pretekli petek zvečer so se sešle gospé in gospodičine v čitalnici, da se zmenijo o tem, kar se tiče naprave zimskih oblačil za uboge ljubljanske šolarčke obojega spôla o božičnih praznikih. Gosp. dr. Orel, skrbni oče tej milodarni napravi, je predlagal točke, o katerih naj se sklepa. Sklenilo se je, da se bodo gospé in gospodičine shajale vsak petek zvečer k šivanju, da pa vzamejo tudi dela na dom; tudi se je odločilo, kakošno opravilstvo prevzame ena in druga. Tudi je potrjena bila lepa dveletna navada, da vsak, kdor pride pogledat v petkih v delavnico naših gospéj in gospodičin, daruje 10 soldov v blagajnico, ki je v rokah gospé dr. Janeza Bleiweisa. Tej blagajnici je letos podlogo postavil blagi gosp. dr. Höchtel z 20 gold., ktere je g. dr. Orel izročil blagajnici z živahnimi slava-klici dobrotniku. Trdno upanje je, da bode, kakor prejšnja leta, tudi letos obilo nasledovalcev, in da se bo tako za delo pripravljenim rokam lepa priložnost dala, ubogo ukaželjno mladež v obiskanji šole o hudi zimi podpirati, da se zgodi, kar je te dni vrli domoljub rekel: treba nam je „Licht und Unterricht“ (svetlobe in poduka).

— „Domovina“ je iz Trsta prinesla žalostno novico, da je ondi 18. dne t. m. véliki rodoljub gosp. profesor Matija Debeljak (rojen v Poljanah na Kranjskem) v 60. letu svoje starosti umrl. Rajniki si je z velikim svojim doneskom, ki ga je daroval Matici naši, postavil spominek na veke, in kakor slišimo, jej je namenil še prav bogato darilo v zapuščini svoji.

— Poslednje tedne se je žali bog! v Ljubljani po dnevu in po noči pripetilo mnogo nerodnosti in silovitih pretepev v mestu in predmestjih; posebno poslednja nedelja je bila grozno nepokojna; med drugim je pridrla zvečer po 9. uri cela drhal na dvorišče škofii nasprotne mirne hiše ter se ondi pobijala tako, da so se prebivalci one hiše v velikem strahu zaprli v svoje sobe, ker niso vedeli, kaj bode, dokler ni prihiteča policija mirú storila. Vsak sicer vé, da so bili pretepi in druge nerodnosti, kar svet stoji, in da bodo, dokler bode svet stal, ne samo pri nas, ampak tudi po drugih mestih in deželah; al to se čudno zdi ljudém, da takrat, ko je dr. Costa županoval, je „Laibacher Zeit.“ z ljubeznjivo skrbjo razglaševala vsak najmanjši ravs, zdaj pa molčí že nekoliko tednov „mit stoischer Ruhe“, čeravno so pretepi taki, da kri scurkoma teče. Ker je popred izvedela vse, more to tudi zdaj vedeti; ker pa

v poslednjih tednih ni zinila besedice, vsacega nepristranskega Ljubljana obhaja misel ta, da mora posebne vzroke imeti, da — molčí! Mi pred svétom konstatiramo to.

— Na poti v Oglej in Benedke se je slavni učejak Hilferding mudil v pondeljek v Ljubljani.

— Danes popoldne zboruje zgodovinsko društvo združeno z muzejnim.

— „Zukunft“ je v svoj 247. list predstavila „Novični“ sestavek iz 43. lista, pa v vvodu in koncu dodala marsikaj, o čemur se danes kakor poprej ločijo „Novice“ od „Zukunft“. Ker „Novice“ zastopajo večino deželnega zbora kranjskega, niso bile nikoli proti temu, da so naši poslanci šli v državni zbor, ker so to tudi storili po dogovoru s prvakom českim. Da so šli v zbor, to pa jim je po „Zuk.“ glavna pregreha „hinc illae etc.“! „Novice“ so zato zmiraj branile naše po večletnih skušnjah potrjene rodoljube, katerim nikakor ne gré pritiklina „slov. dvalistov.“ Bog nas obvaruj, da bi slovenska domovina zgubila kadaj po kakem razporu te iskrene branitelje svoje! O čemur se ne skladamo z gosp. Svetcem, bilo je to, da je undan glasoval za ustavo, in kar nam je bilo pri srcu, smo odkritosrčno razodeli v poslednjem listu, pa podpirali s svojimi razlogi obširneje. Njega so vodili drugi razlogi, ki nam jih v današnjem listu tudi obširno razlaga. Da so „Novice“ s sestavkom v 43. listu zopet stopile „v vrsto slovanskih in federalističnih časnikov“, kakor „Zukunft“ trdi, je to „kompliment“, za ktere ga, kakor sl. vredništvo „Zuk.“ samo sprevidi, še hvaležni ne moremo biti.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Zbornica poslancev državnega zbora je v pondeljek potrdila šolsko postavo, po kateri se ljudska šola iz rok vzame cerkvi, da pride v roke birokraciji in bode ponemčevanje tem laže. Med našimi poslanci je Lovro Pintar govoril zoper 10. postavo, dr. Klun pa za-njo. Tudi dr. Toman je hotel govoriti; al ko začne govoriti, se mu začno levičniki koj v besedo vtikati in ga motijo. Po pravici nevoljen, graja to draženje in strahovanje. Na to vstane velik hrup, in ker noče teh besed preklicati, mu predsednik ustavi besedo! Vsi naši so glasovali zoper, edini dr. Klun za-njo, čeravno je 1862. leta drugače pisal. — V 40. seji državnega zbora je prišla na vrsto prošnja srenje kranjsko-gorske, rateške in fužinske, da bi se vendar enkrat politiška sekvestracija njih gojzdov odpravila. Prošnji odbor je svetoval, da naj se ta prošnja izročí denarstvenemu ministerstvu v pregled. Poslanec Lovro Pintar razlaga, da se ta sekvestrija na neresnične vzroke vpira, da je ljudi v veliko revščino pripravila, in pové, da je posebno dovjska srenja prav po krivici pod sekvestrijo padla, ter razloži, da ta sekvestrija ne obsega samo imenovanih srenj, temuč tudi velik del radolškega kantona in še posebno Bohinj. Končaje pa reče: „Jaz toraj na vso moč podpiram odborov predlog in prosim, da bi tudi ta sekvestracija, ktera že toliko časa trpi in je toraj državno rudarstvo od leta 1844. pa dozdej že dovolj časa imelo svoje pravice dokazati, enkrat svoj konec imela.“

Kursi na Dunaji 29. oktobra.

5% metaliki 56 fl. — kr. Ažijo srebra 121 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 65 fl. 10 kr. Cekini 5 fl. 94 kr.